

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 350-1992

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 3

Presidència
de l'Honorable Sr. Joan Bosco Gomila i Barber.

Sessió celebrada dia 21 d'octubre del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) *De l'Hble. Sr. Conseller d'Economia, Agricultura, Comerç i Indústria, per tal d'informar sobre les declaracions efectuades pel conseller als mitjans de comunicació sobre la creació d'un "banc de terres" (RGE núm. 2898/99).*

42

EL SR. PRESIDENT:

Senyores diputades, senyors diputats, començam la sessió d'avui, i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

I.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Economia, Agricultura, Comerç i Indústria, per tal d'informar sobre les declaracions efectuades pel conseller als mitjans de comunicació sobre la creació d'un "banc de terres" (RGE núm. 2898/99).

El punt únic de l'ordre del dia consisteix en la compareixença de l'Hble. Conseller d'Economia, Agricultura, Comerç i Indústria, sol·licitada per quatre membres de l'esmentada comissió, per tal d'informar de les declaracions efectuades pel conseller al mitjans de comunicació i en la seva compareixença a la Comissió d'Economia, referides a la creació d'un banc de terres, número de registre d'entrada 2898/99.

Assisteix l'Hble. Sr. Conseller d'Economia, Agricultura, Comerç i Indústria, Joan Mayol Serra. Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President, ja que la compareixença ha començat amb una (...) simpàtica d'alegria, jo em permetré també fer-li una broma inicial, i li aconsellaria que procuri generar titulars de premsa a través d'iniciatives, i no iniciatives parlamentàries a través de titulars de premsa, crec que és una pràctica molt més adequada.

Continuant amb la broma, també li podria dir que de manifestacions meves, no en deu tenir, sobre el banc de terres, però són manifestacions de la directora general d'Agricultura, que naturalment subscriu al cent per cent.

Miri, el banc de terres és un instrument de política agrària que té un predicament molt important i una molt bona tradició en governs progressistes, en governs d'esquerra, i per tant forma part de les intencions i objectius del Govern del pacte de progrés. L'objectiu no és altre que facilitar la incorporació o l'expansió d'empreses agràries, a una explotació racional de les terres agrícoles, afavorint la compra, el lloguer o contractació d'explotacions per part d'agricultors a títol principal, sobre terres que no estiguin explotades convenientment per falta justament d'explotadors. És un element que contribuirà a fer més racional una agricultura moderna, en coherència amb uns canvis de l'estructura de la propietat rural. Insistesc que les intencions que nosaltres tenim, com va explicar en una ampliació de la notícia la directora general d'Agricultura, és afavorir qualsevol procés de canvi de drets d'explotació en els casos en què sigui convenient, per l'explotació de la terra, i evidentment el tema de lloguer o de mitges no són excepcionals; la compra, entenem que evidentment la compra de propietats públiques per incorporar al banc de terres seria una iniciativa puntual i excepcional, perquè difícilment podríem arribar a superfícies considerables.

Entenem que és un projecte a mig termini, perquè per ara no podríem donar gas a un projecte d'aquestes característiques, especialment perquè el valor immobiliari i constructiu del sòl no urbanitzable de les Illes Balears no està en relació amb la seva capacitat productiva. Per tant, fins que les polítiques urbanístiques del nou Govern, dels ajuntaments i dels consells insulars no donin el fruit que jo crec que tots desitjam, no pot ser un projecte ambiciós quant a superfícies o quanties. Però tanmateix som conscients que és imprescindible posar en marxa alguna iniciativa en aquest sentit, necessitam tenir un embrió des d'aquest moment, i aquest embrió ja s'anirà desenvolupant segons les circumstàncies ho permetin. Per això la decisió de la Conselleria és d'iniciar a l'any 2000 sens falta, i sempre d'acord amb aquest parlament, un autèntic projecte de banc de terres.

Resumiré un poquet els elements que hem posat en marxa o que preveim posar en marxa perquè això funcioni, i escoltaré molt atentament els seus comentaris o propostes en relació amb això. El primer és la dotació d'un crèdit pressupostari per finançar compres o lloguers, i també per incentivar propietaris perquè posin en el banc de terres les que vulguin llogar, cedir o vendre. Existeix una partida en el projecte de llei de pressuposts de la comunitat autònoma, que esperam que el Parlament pugui aprovar. Sense aquest crèdit seria impossible posar en marxa un projecte d'una manera mínimament seriosa. Tanmateix s'ha de dir que aquests crèdits pressupostaris no faran altra cosa que complementar crèdits europeus, que a través del Reial Decret 204, d'ajudes als plans de millora d'explotacions agràries, existeixen ja. Però aquest reial decret té uns problemes d'aplicació crònics, ja que està basat en acords amb el Govern de l'Estat, i duu un retard extraordinari en la tramitació d'expedients per falta no de crèdits de la comunitat autònoma, sinó també de crèdits del Ministeri. Per tant, seria completament inútil afegir crèdits a la Comunitat Autònoma si no n'hi ha del Ministeri, i tenim converses amb el Ministeri perquè això se solucioni, però tanmateix és cert que hi ha carencies generalitzades a totes les comunitats autònomes, i pareix que és un tema molt mal de resoldre. En qualsevol cas sí que el projecte de llei de pressuposts inclou una partida específica per al banc de terres, que vostès coneixeran en el moment en què vegin el projecte de llei de pressuposts, em pareixeria inadequat avançar-la, i que si el projecte de llei és aprovat, immediatament quedaria a disposició d'aquestes aplicacions.

En segon lloc, s'ha fet ja una atribució d'un responsable administratiu per l'impuls del programa, persona que ha de preparar-se específicament, amb el coneixement de tota la legislació comparada que hi pugui haver en països d'una organització similar a la nostra, i en comunitats autònomes on tenen experiències d'aquest estil. Ha estat designat provisionalment, s'espera que una reestructuració de personal de tota la Conselleria li atribueixi aquest i altres programes dins la Direcció General d'Infraestructures Agràries, que faci possible impulsar-lo.

També hem iniciat la redacció d'una norma d'aplicació, encara hem de veure quin és el nivell normatiu més adequat, entenem que arrancariem amb un decret del Govern de la comunitat autònoma per aplicar de manera rigorosa, i sense cap dubte quant a la seva concessió, dels crèdits que es generin a partir de la partida pressupostària que comentàvem, que detalla les condicions de cessió, mitjançant procediment de concurs, en el cas de cedir concessions de patrimoni públic, del qual ja parlaré posteriorment, o vies d'acord entre propietaris privats i agricultors. Entenem que els beneficiaris com a explotadors del banc de terres han de ser organitzacions professionals, agricultors a títol principal, o cooperatives; i hi ha d'haver una prioritat per a joves agricultors. Evidentment s'establiria l'obligació d'explotar la finca de manera directa i personal en el cas de beneficiaris individuals; i tenim previst que la redacció de la norma estigui acabada en el proper mes de desembre, de manera que en el mateix moment que s'aprovassin els pressuposts es pugui posar en marxa aquest primer assaig del que volem que sigui el banc de terres.

Segurament vostès tendran ocasió de col·laborar directament en el desenvolupament futur, perquè entenem que l'aplicació a llarg termini s'hauria de fer mitjançant una llei, si les circumstàncies ho fan aconsellable.

També entenem que s'han d'incloure en el banc de terres les propietats de la comunitat autònoma que tenguin algun possible ús agronòmic. Amb un primer estudi superficial de l'inventari de patrimoni de la comunitat autònoma hi ha 15 propietats, que totalitzen 3.755 hectàrees, que tendrien usos agrícoles o ramaders d'una certa rellevància. Algunes estan arrendades, altres estan cedides a precari, altres no estan explotades, i sembla convenient regularitzar la situació de totes elles, sigui per arrendament o concessió administrativa, amb terminis prou llargs perquè facin viables les inversions de millora, i sempre sota un pla que garanteixi una explotació sostenible i compatible amb altres usos d'aquests territoris, per als quals varen ser adquirits en alguns casos, i especialment en el cas d'usos ambientals. Aquest procediment serà ofert als consells insulars, i en algun cas puntual a ajuntaments que puguin tenir propietats d'aquestes característiques, per incloure-les en el seu cas i mitjançant conveni a aquestes propietats públiques utilitzades al banc de terres.

Supòs que vostès coneixen algun cas de finques propietat d'ajuntaments, en concret de l'Ajuntament de Palma n'hi ha hagut alguna, que han estat decennis sense cap ús, finques de reguiu, molt pròximes a Palma, en concret em referesc al llegat Weyler, que té una certa extensió, que hagués pogut tenir un ús útil, i que va estar abandonat durant anys, fins que en aquests moments, que s'ha establert una iniciativa amb Amadip, que és molt encomiable, però que no hagués estat incompatible amb un ús agrari.

Tot això es complementaria amb una campanya informativa, especialment a través de les organitzacions agràries i organitzacions de propietaris que tenim previst llançar al mes de gener de l'any 2000, previ estudi de detall per part del Consell Agrari d'aquesta iniciativa.

Crec que és un resum de com ho tenim. Jo crec que és difícil que els pugui donar en aquest moment més precisions, però estic a la seva disposició per les preguntes o comentaris que vulguin fer.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els diputats i els grups parlamentaris puguin preparar i formular les seves preguntes.

Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, agraïm la seva presència per explicar aquest tema. Des del PSM evidentment creim que és una iniciativa justificada amb escreix. El problema de la manca de finques de fora vila a Mallorca i a totes les Illes Balears és evident. A més, el problema greu de la recessió de l'agricultura ve donada pel canvi d'usos de la pròpia terra, que han canviat el seu ús, la seva valoració en termes de productivitat s'ha canviat en termes d'especulació. En aquest aspecte, si volem conservar el sector primari fan falta mesures valentes i mesures que vagin en tendència a afavorir les explotacions agràries. També la recessió de professionals del camp ve donada per l'encariment de les terres i per la impossibilitat de molts d'agricultors que voldrien continuar amb les seves explotacions agrícoles, però la pressió urbanística i la pressió especulativa del sòl moltes vegades fa que les temptacions siguin massa grosses per a aquesta gent, i que atès el baix rendiment que tenen les seves terres, cedeixin a la temptació i finalment venguin, i les terres es destinen a altres usos.

Per tant, creim que aquesta iniciativa del banc de terres pot ser molt positiva per al futur de l'agricultura de les Illes. Hi ha el precedent de la llei del Principat d'Astúries, que és una llei molt elaborada, evidentment pot servir de mostra en part, perquè les característiques del Principat d'Astúries són molt diferents de les Balears, però així i tot hi ha uns certs aspectes que es poden tenir molt en compte per després poder tenir aquest control de l'ús de la terra. Jo li assenyalaria l'article 45 d'aquesta llei, que diu que a qualsevol transacció i qualsevol venda de terres la comunitat autònoma té el dret de tempteig. Crec que si aconseguíssim fer una llei que contemplés aquest article, s'evitarien molts de problemes i molts (...) no desitjats, i sobretot aquesta preocupació que tenim moltíssims de ciutadans d'aquestes illes de la pèrdua de patrimoni. Només és un dels articles que mencion, però n'hi ha moltíssims d'altres que també seria important que es tenguessen en compte, quant al control i l'obligatorietat de treure-li un rendiment a aquestes terres que estan arrendades o cedides, o dins aquests plans d'explotació agrícola que possiblement s'hauran de fer.

Per tant, Sr. Conseller, l'animam a continuar fent feina en aquest sentit, i que ja l'any que ve puguem tenir aprovats aquests crèdits perquè els pagesos i les explotacions agrícoles o les empreses agrícoles que en vulguin fer ús puguin ja acollir-se a aquests plans. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Sra. Mercè Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, jo he d'expressar en nom del Grup Parlamentari Socialista la meua satisfacció per aquestes primeres iniciatives, en una clara política compromesa d'aquest govern, d'afavorir l'activitat productiva agrària, i dins precisament aquests pocs cent dies que du en el Govern. Existeixen precedents, com feia esment la representant del Grup Nacionalista-PSM, en aquesta Llei 4/89 d'Astúries, d'ordenació agrària i desenvolupament regional, sense dubte és una ordenació molt més clara que els quatre fulls que ens feia esment de l'anterior Govern del Partit Popular aquí, i que per tant és un bon referent ampli, quant a fomentar l'activitat agrària, que entenem que és bo que tenguim aquests incentius a què feia el Sr. Conseller quant a afavorir els pagesos o els ramaders a títol principal.

És important aquesta iniciativa també per afavorir la incorporació de joves. Ja és hora d'aturar aquest procés clar d'inversió d'aquesta piràmide, i aturar també aquesta mitjana d'edat de 54 anys, que moltes empreses ja s'estan duent fora de l'activitat principal. Entenem que també és important allò a què sempre s'ha fet esment per part d'aquest Govern, per part de la seva compareixença mateix, de participació en aquests òrgans de gestió d'aquest mateix banc de terres, i que seria important tenir aquest ampli diàleg directament amb el sector a l'hora de coordinar tota aquesta activitat. És bo també per tot el que serveixi per assessorar, per introduir aquests conreus o experimentar amb nous que afavoreixin més aquesta renda, que en definitiva és el que ja vostè feia esment que és un objectiu principal d'aquesta conselleria millorar les rendes agràries, i per tant fer-lo més atractiu. És bo també per a l'agricultura, per a la ramaderia, que no ens trobem amb terres abandonades, i per tant afavorir que les terres estiguin conrades.

És important per tant, entenem, fer efectiu ja dins aquest poc temps aquestes iniciatives que clarament ens diu que aquest govern sí que se'n preocupa, no tan sols amb paraules sinó amb fets, de millorar aquesta economia productiva, i per tant té tot el nostre suport, i moltes gràcies per la seva compareixença.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Amer. Té la paraula l'Hble Conseller Sr. Mayol.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Vull començar agraint les intervencions, i en tot cas fent algun breu comentari i ampliant alguna de les informacions que han aportat. Els dos grups s'han referit a la llei asturiana, i efectivament és un dels punts que hem considerat, i com molt bé ha destacat la diputada Vadell les característiques de la propietat a Astúries són molt diferents, però jo també voldria destacar que les característiques de la propietat i del cadastre a les Illes Balears són molt diferents, no només entre illes, i en els casos de Formentera i Menorca com a situacions molt contrastades, o d'Eivissa i Menorca ho són, sinó també molt pròxims: si comparàssim el cadastre de zones tan pròximes com les marjals de sa Pobla i les finques de la serra de Pollença, dos termes confrontants i molt immediats, les diferències són extraordinàries, i demostren que l'instrument que hem de crear per contribuir a aquest procés ha de ser molt flexible, perquè ens ha de poder servir per resoldre situacions absolutament diferents, i que són molt més diferent entre elles que qualsevol d'elles amb la realitat asturiana que vostès evocaven.

Hem tengut accés a un estudi del Govern asturià sobre el resultat del banc de terres, i ha funcionat durant uns anys amb crèdits entre 18 i 35 milions de pessetes anuals, que són relativament modestos, i ha mogut 5.700 hectàrees privades i 1.000 hectàrees públiques, amb un cost net per hectàrea, entre entrades i sortides al banc de terres, de 19 a 40.000 pessetes. Evidentment, segur que aquesta darrera variable no serà aplicable en el nostre cas, però sí que aquests resultats són encoratjadors. També el banc de terres asturià està intervenint ara -no ens ho plantejam en aquesta primera fase, ens pareix molt difícil, però a la llarga podria ser interessant- en temes com el servei d'altres drets agraris, com són quotes làctiques, i en concret en els quatre anys entre el 92 i el 96, ha recol·locat més de 38 milions de quilos de quota, i 19.000 caps de vaca, cosa que realment a l'economia asturiana, on té, com vostès saben, molta importància el sector de producció de llet, pot ser molt important. També és possible fer intervenir el banc de terres en temes de permutes de parcel·les, cosa que pot ser molt útil en determinats contextos, com per exemple el de marjals o el de determinades zones del Pla de Mallorca que varen ser objecte d'una segregació excessiva de parcel·les de secà, i que intervenir en processos de permutes podria ser molt útil, i podria afavorir el que l'amo en Pep Estelric, el nostre plorat president del partit denominava "la reforma agrària a la mallorquina"; i que probablement seria un monument a la seva memòria poder encetar un procés en aquest sentit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Gràcies, Sr. Conseller, per la seva compareixença. Dir-li que vostè va fer, o la seva directora general va fer el titular fa bastants de mesos, o fa bastants de setmanes, fora de la seu parlamentària, on tal vegada també hagués estat més adient fer el titular. Per altra part, amb allò dels bunyols, són les Verges, aquest govern encara no té els cent dies i crec que era oportú; i per l'altra part crec que el Govern aquest no és verjo en cap moment de tema de banc de terres, perquè assumeix també part de qualque document aprovat pel mateix Govern, o debatut en Consell de Govern, la qual cosa, crec que el bunyols hi calien beníssim, i gràcies al president per haver-me deixat dur-los.

Jo, la veritat és que m'alegr que no sigui sols comprar terres, que hagi variat un poc el tema de comprar terres, que va ser el gran titular que va sortir dia 2 de setembre i les paraules que vostè va dir a la seva compareixença, perquè va dir comprar terres, no llogar-les; me n'alegr que estigui parlant també de llogar terres, me n'alegr. No hi ha cap declaració d'aqueixes fetes, ni de la compareixença ni tampoc dia 2 de setembre, que digui, en aquest cas la directora general, no vostè, de llogar-les. Ho dic, perquè si un cas jo li puc passar aquests escrits.

Jo també el que li he de dir, comparar Astúries amb Balears per a un pagès és dur-les canviades de peu, a 4 pessetes el metre trobarem poques coses. És veritat, crec jo, que cada es fa més difícil, sobretot per als joves, adquirir una propietat, uns terrenys suficients per poder exercir de fer de pagès, en això crec que coincidim. Però varen ser els mateixos joves d'Unió de Pagesos els que varen transmetre a l'equip anterior de la Conselleria del Govern una proposta que varen debatre amb el conseller, que baix el seu punt de vista podia ajudar a solucionar aqueixa greu problemàtica del món rural, i aquesta proposta neix a iniciativa dels joves d'Unió de Pagesos, i aquesta proposta es deia banc de terres, i parlaven d'un banc de llogar terres, en cap moment parlaven de comprar. La proposta aquesta, després d'un temps de fer-hi feina, es va convertir en un projecte, que vostè com jo tenc, perquè form part també de l'Agència de Desenvolupament Rural. Aquest projecte es va elaborar per part de l'Agència de Desenvolupament Rural -que vostè, per cert, se la vol carregar i li vol tallar el coll-, i es va aprovar en Junta Rectora per unanimitat i per tots els seus membres. Dic això perquè els seus companys del Consell Insular de Mallorca aquesta passada legislatura també votaren a favor, i després no em faci dir si al mes de maig o al mes de juny d'enguany es donà compte d'ella.

Es tracta per a nosaltres aquesta eina que vostè no ha anomenat en cap moment en la seva exposició, però que vostè té, es tracta d'una eina eficaç per posar a l'abast les terres per conrar, prioritàriament sense cap dubte per als més joves, i dels que es volen incorporar a l'agricultura o la ramaderia, i també evidentment, i molt important, als que necessiten augmentar la superfície per a les seves explotacions, terres que en l'actualitat estan o estaran en situació de no cultiu, com a conseqüència sobretot de l'envelliment que pateix el mateix sector, que en això estarem tots d'acord.

Aquest sistema que proposava l'anterior Govern, té com a primer objectiu el de posar en contacte directe les parts interessades: el pagès que cerca terres i el pagès propietari, o només propietari que les vol llogar, i així facilitar la incorporació dels més joves al sector, i evitar també l'abandonament de les terres cultivades. El segon objectiu que tenia aquell document és d'oferir els serveis tècnics de la Conselleria d'Agricultura als joves iniciants en matèries tals com l'analítica de terres, els contractes agraris, les directrius de cultiu, les directrius ramaderes, els tractaments fitosanitaris, ajudes en general, i també tot el que va cap a una agricultura integrada.

Ara feta aquesta breu exposició dels fets, no puc entendre de cap manera, que aquest projecte no tengui el seu suport, un projecte clar i ben definit, un projecte que per a l'Administració té un cost ridícul, un projecte que va néixer dels propis joves del sector, un projecte que sobretot deixa al marge els valors especulatius de la terra, i es té en compte el valor d'una finca que no s'ha de deixar de conrar. És a dir, el valor des del punt de vista únicament i exclusivament de la rendibilitat agrària. No puc entendre que, en canvi, el seu projecte sigui comprar terres, perquè això és el titular: "*el Govern comprarà tierra y se la cederá a los payeses*". Avui hi fic el tema que també pot llogar. I quines terres, em deman jo, Sr. Conseller? Comprar terres, Sr. Conseller, significa, en part, i no s'enfadi, especular. Així els valors no són reals, i evidentment entrarà a fer competència, que això molt greu, molt greu, molt greu, als pagesos que vulguin llogar-les; ells no tenen el poder econòmic ni tendran mai el poder econòmic que té l'Administració, mai el tendran.

Així molts de propietaris, Sr. Conseller, esperen fer el gran negoci. Ja he sentit jo gent: "iddò ho vendré, i faré quatre duros", a partir de la venda d'aquests terrenys al propi Govern. Tal cosa farà que el problema sigui encara més greu: el preu de les finques serà després de la seva política el valor del negoci fàcil, miri quin dia li dic, el dia de les verges de 1999, i no el preu dels seus cultius, que això hauria de ser l'objectiu de fer un banc de terres. Els pagesos no volen això, que el Govern compri terres, volen viure dignament, Sr. Conseller, de les que ja tenen en propietat o de les que cultiven. En tot cas, el que volen és que el Govern els ajudi a trobar-ne d'altres per llogar. El sector, Sr. Conseller, necessita una bona planificació política, un projecte clar per continuar endavant; necessita plans de feina concrets i ben definits: modernització, tècnica, qualitat, joves sobretot, sense cap dubte; però també necessita un cosa molt important, que és il·lusió, Sr. Conseller, i amb aquest tema de la compra del banc de terres, vostè ha tirat en terra la il·lusió de molts de pagesos. En canvi si vostè el que fa és fer -em queda temps encara? Sí-, si vostè el que fa és continuar amb el projecte que havia aprovat l'Agència de desenvolupament rural, el que aconseguirà és fer un banc de terres real, d'aquells que les volen llogar, i d'aquells que les volen conrar; o d'aquells que necessiten ampliar la seva explotació perquè pugui ser rendible. No sobren pagesos, ara, no ens facem comptes que hi ha terres per a un fester de pagesos que esperen. No ens enganem. Deixem els polítics de parlar dels pagesos si no

sabem, perquè qualsevol que hagués sentit qualque intervenció dels altres grups, podria pensar que hi ha una coa de pagesos que esperen allà defora.

I jo crec que també un altra cosa important per poder llogar terres és el fet de la rotació, necessària cap a una agricultura integrada. Però comprar terres, quines comprarà, i a quin preu? M'agradaria que aquesta exposició que vostè ha fet, molt senzilla, que demostra que no tenen res concret encara, que demostra que han canviat un poc de dia 2 de setembre cap aquí, en comprar i llogar, i el felicit pel tema de llogar, faci ús del document que li va deixar l'anterior conseller. Miri, ens vàrem poder equivocar en moltes coses, però li faig a saber que hi va haver un gran conseller d'Agricultura. Vostè ho té difícil, això. I ell es va poder equivocar; i ho té difícil, perquè l'estimava, a la Conselleria, i estimava la seva professió de conseller d'Agricultura. I li estic parlant des de dins. I aquest tema del banc de terres, Sr. Conseller, si vostè no lleva el tema de comprar, s'equivocarà. Vostè el que ha de fer és un esforç, que és de molta feina, lògicament, perquè aconseguir terres per rotar els pagesos, les han de tenir a prop, perquè si no, tendran un sobrecost de maquinària a un altre lloc. Aquesta és la feina que ha de fer l'administració. Com ho farà, amb un senyor de secà?, no li basten deu quarterades, a un senyor de secà. Què comprarà?, 70 quarterades per cada un perquè les facin rendibles? Quants de pagesos coneix vostè que estan disposats a fer una inversió en una recol·lectora de 20 milions de pessetes i un lloc per amagar la recol·lectora que comencin nous?, quants? El que passa és que, en pagesia, resulta que vostès, els del PSM, que ho havien de salvar tot, el bon pagès, i jo crec que vostè hagués estat un gran conseller de Medi Ambient, sense cap dubte, però serà desgraciadament, crec jo, no un gran conseller d'Agricultura. Jo l'ajudaré perquè ho sigui, però, perquè hi va el que és meu, en aquest tema, hi va el que és meu.

Vostè va dir una cosa a la seva compareixença i jo li repetesc avui i encara té oportunitat de fer-ho. Jo supòs que vostè es tornarà a reafirmar en el que va dir: vostè va dir que no faria la seva política agrària, que faria la política agrària del pacte d'esquerres, que sempre jo he dit i he escrit que és legítim totalment i absolutament, però en segons quins casos no deixi que sigui la política del pacte; la política del pacte, perquè hi ha una part del pacte que vol comprar, però vostè no ho pot consentir, i vostè el que ha de fer és aconseguir un banc de terres per a llogar, perquè comprar serà especular, no resoldrà els problemes dels pagesos, comprant, i no podem entrar en comparacions amb altres comunitats perquè no té res a veure: ni Formentera, ni Eivissa, ni Menorca ni Mallorca tenen res a veure, ves què valdrà amb altres comunitats autònomes.

A mi el que m'agradaria és que retirassin allò de comprar, millorassin, sense cap dubte, el document inicial que li va deixar el conseller, i ens tendrà al seu costat per dur endavant qualsevol cosa del banc de terres, sempre que sigui per a noves incorporacions, que n'hi ha alguna, sense cap dubte, i té dificultat per a entrar, però sobretot, sobretot, perquè les possibles explotacions rendibles -i miri què li dic- les possibles explotacions rendibles que hi pugui haver d'aquí a 15 anys, passen únicament i exclusivament perquè aquests que hi són ara i tenen 45-50 anys, que les puguin fer rendibles, i això a vegades és més terra, sense cap dubte.

I per no tenir pressions europees en el tema dels fitosanitaris i la contaminació, passa per rotació i per emprar manco fitosanitaris. Es concentri en això, que això és el problema que hi ha actualment, i no surtin amb grans titulars: "Farem un banc de terres, i això queda molt bé, i tal i tal, pum, pam!"; anem a la realitat de la pagesia de Menorca, d'Eivissa, de Mallorca i de Formentera, hi vagi que és distinta cada una, no anem a generalitzar. Jo crec que la idea és bona, que l'únic que falla és el tema de comprar terres; el Govern no ha comprar terres, el Govern ha de ser un instrument que ajudi aquell que les vol llogar i aquell que les va abandonant, que entri i miri de posar-los d'acord, i sobre el preu ja s'arreglaran aquells dos, no hi ha d'entrar, el Govern, en el preu, perquè mai un pagès no tendrà tants de doblers com tendrà el Govern per després comprar una terra que vostès mateixos han fet pujar de preu.

I no mesclem..., crec en aquest tema, cadascú pot dir el que vulgui, però no mesclem amb aquest tema el tema de compra d'estrangers, perquè amb aquesta llauna ens oblidam una vegada més dels pagesos que pateixen. Això són coses separades, no lleven importància a allò que vostè intenta fer amb un banc de terres per als pagesos, no té res a veure una cosa amb l'altra; o volem protegir el patrimoni a través que no comprin els altres o volem salvar els pagesos, no li doni més voltes, no mesclem, no en facem política més, dels pagesos, si pot ser, d'aquesta terra. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Per contestar té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President. Jo vull agrair el bunyol al Sr. Font, em referesc al bunyol del començament de la sessió, o a la seva intervenció, que conté elements positius, naturalment.

De tota manera em fa la impressió que vostè duia una llauna preparada en base al titular de l'*Última Hora*, i que no l'ha canviada a pesar de la meua intervenció, i m'insisteix en allò de comprar, comprar, comprar, quan dia 5 de setembre -val la pena, a més dels titulars, llegir la lletra petita- dia 5 de setembre la directora general d'Agricultura va matisar les declaracions anteriors i va precisar el contingut del banc de terres en la línia que jo he presentat en la meua intervenció. Si ho hagués llegit per ventura haguéssim pogut tenir un debat un poc més rigorós.

Nosaltres creim que comprar terres, que el pagès exploti la seva pròpia terra, és un objectiu absolutament ideal. Evidentment és difícil, però no hi renunciem, i una de les mesures del banc de terres serà generar crèdits, subvencionar crèdits perquè els pagesos puguin tenir sense cost els doblers necessaris per a finançar compres. I quant al fet que aquest anunci mata la il·lusió dels pagesos li he de dir que és exactament al revés, perquè ja n'han vengut a demanar-nos com ho farem i, concretament, una SAT de Manacor, a demanar quina seria l'ajuda concreta que es podria donar i li hem anunciat que tendrien crèdits subvencionats a partir de l'any que ve perquè puguin comprar les terres necessàries per a la seva explotació. Li he de dir també que ja hem tengut contactes amb entitats de crèdit per poder fer un programa combinat entre nosaltres i entitats de crèdit que es reforcin mútuament perquè això es posi en marxa.

Em parla d'estrangers. Jo no record haver utilitzat..., haver mesclat el tema amb els estrangers, però no li veig cap inconvenient. En conec, i segurament vostè també, que tenen finques i que voldrien que fossin explotades de manera tradicional i productiva, a la Serra, i en ocasions perden el pagès, se'n van i no saben on acudir, i si el Govern té sistemes per posar en contacte explotadors i propietaris també els utilitzarà. Però li he de dir que el projecte que va redactar el Govern anterior, la competència i l'amor a la terra del conseller anterior no els pos en dubte en cap moment, però jo li he de dir que en 16 anys el banc de terres del Partit Popular no va moure un metre quadrat, el banc de terres no va moure un anunci perquè l'únic contingut amb tots els objectius que vostè vulgui treure d'aquest document, efectivament hi ha uns objectius molt ben delimitats, però els fets són que els objectius es limitaven a ser un taulell d'anuncis, on aquells que volguessin cedir terres tendrien garanties d'anonimat i els que volguessin adquirir terres o adquirir drets també, i es posarien en contacte de manera anònima i el Govern es retiraria d'aquesta intervenció. Bé, això pot ser un element del banc de terres, però no se li pot dir, a això, un banc de terres, això és molt poca cosa.

I el projecte de l'agència de desenvolupament rural era realment decebedor en aquest sentit. Que va semblar bé a la Unió de Pagesos? És que pot ser sabia que d'aquell govern no podia esperar res més que això, però és que això era molt magre; evidentment ara la Unió de Pagesos ens exigeix coses molt més sòlides i esperam no defraudar en aquest sentit.

Volia acabar amb una correcció: aquestes 4 pessetes metre quadrat de les finques asturianes no és el cost, és el cost net de passar pel banc de terres, és la diferència entre el que ha costat al Govern adquirir-les i el que ha rebut en vendre-les, no ens confonguem.

I només vull recomanar-li que faci atenció, a vegades, a les lectures de la premsa, que normalment, evidentment, són correctes, però a vegades val la pena que es puguin ampliar, perquè ens podria interpel·lar la nostra directora general perquè fa uns anys -era abans de ser directora general- en una entrevista va sortir que el principal problema de l'*agricultura en Mallorca* -li dic en castellà perquè naturalment estava publicat en castellà- *eran los amigos*, i ella havia dit al periodista que el principal problema de l'agricultura a Mallorca eren els amigues, i la traducció no va ser molt afortunada, en aquest cas. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Torns de rèplica i contrarèplica? Té la paraula el Sr. Jaume Font per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Miri, Sr. Conseller, em diu que dia 5 ho va dir la directora general, també als diaris, també als diaris, és a dir, a veure si ara resultarà que els diaris quan em van bé són bons i quan no van bé són bons; sempre són bons, són els diaris, és la seva feina, i jo crec que vostè no hauria de baixar aquí.

Li puc dir que nosaltres no vàrem estar 16 per fer un banc de terres. L'única vegada que vàrem parlar de banc de terres va ser la legislatura passada, així de clar, així de clar. No, no em conti res; a més, jo crec que hi havia coses més importants els 15 anys abans d'arribar a l'any 16 de mirar d'ajudar l'agricultura, i no el banc de terres, perquè el banc de terres no solucionarà el problema agrícola, Sr. Conseller, i jo no estic empegueït de dir-ho, ara i aquí, me'n toc el nas del que diguin demà els titulars o els pagesos, no vull enganar els pagesos: el banc de terres podrà solucionar temes puntuals, però el problema real que té l'agricultura no el soluciona el banc de terres, i manco si es compra, i manco si es compra.

Jo li agraeisc que vostè hagi canviat, ha canviat, ha canviat. Agafarem una cosa, no agafarem els diaris, ho farem més fàcil, agafem les seves declaracions del dia de la seva compareixença, no agafem els diaris. No se'n va parlar, de llogar, es va parlar de comprar, i aquestes... em pens que el *Diari de Sessions* és un diari que és oficial, d'aquí, però jo li agraeisc aquest canvi. Jo supòs que vostè, aquests darrers dies, devia dir: "I ara per què en Jaume de sa Pobla té tant d'interès en saber, i el Grup Popular, el tema del banc de terres?"; perquè un disbarat dir que compraran les terres, era un disbarat i és un disbarat dir que compraran les terres.

Li posaré..., m'agradaria, si és capaç d'entendre'm en això veurà perquè jo pens que és un disbarat comprar les terres, veurà perquè jo pens que és un disbarat. Un pagès, una pagesa, una persona que viu del món rural..., ara es veu que ho va dir, m'he equivocat i li passen els deures, però no es preocupi, jo reconeixeré sense cap problema si m'he equivocat; allò important és el que li diré ara, per entendre el que jo entenc que no és llogar, Sr. Conseller. Un pagès o una pagesa, una persona que viu del món rural i arriba a la seva jubilació, vostè sap que té 65 anys, arriba la seva jubilació i continua anant a la terra; sap per què?, sap per què?, perquè hi està aferrada, perquè les seves mans, els seus dits torts, arrugats, la seva esquena, els seus costats, estan acostumats a anar allà, és com l'aigua que va al baix; i sap per què hi va, a part d'això?, per una qüestió fonamental que aquell que no ha viscut dins un món agrari, dins una societat rural, és impossible que ho pensi, per una qüestió: perquè no vol veure bruta la finca, no la vol veure bruta, la finca, conseller, però sap què no vol, de cap manera?, vendre-la, és seva, és part d'ell, i vostè dirà que hauran vengut 10, 15 pagesos a dir-li el que vulguin, de comprar terres, però pagesos de soca-rel que vulguin vendre la terra, no n'hi ha vengut ni un, ni un.

A mi m'és igual que se'n riguin, m'és igual que se'n riguin perquè en aquest tema a mi em basta entendre'm amb els pagesos i no amb els diputats, basta que m'entengui amb els pagesos. Això, els pagesos de bon de veres no ho entendran. Jo li agraeisc que hagi -en part- rectificat, i si m'he equivocat jo li deman disculpes per avançat perquè no tendré rèplica i, per altra part, aquest sentit dels pagesos de no vendre la seva terra i veure-la cuidada, tenguin'l en compte, perquè és més important que qualsevol altra cosa. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Per tancar el debat té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Bé, jo li accept, Sr. Font, les seves disculpes que m'ha ofert per avançat, perquè la meua frase va ser que "serà el moment d'impulsar mesures de crèdits o d'estímul per a lloguers a llarg termini o per adquisició per part de pagesos, als quals no podrem regalar la terra, evidentment, però sí que els podrem facilitar finançament a llarg termini perquè això sigui possible", de manera que li accept les disculpes.

Els pagesos que han vengut no han vengut a vendre, han vengut a comprar; han vengut pagesos que saben de terres venals i que necessiten capital per poder comprar, i nosaltres estam en disposició de poder-los oferir no el capital, però sí crèdits subvencionats perquè puguin realitzar aquesta adquisició per a les seves explotacions. Estic totalment d'acord amb vostè que la solució per a l'agricultura no és el banc de terres, però, Sr. Font, no tenguem visions parcials del que és l'agricultura, l'agricultura no és sa Pobla, hi ha moltes més realitats. Sa Pobla és agricultura, però l'agricultura no és sa Pobla; naturalment voldria que m'entengués, no pos en dubte i qualsevol persona té perfecte coneixement de l'immens valor agrari i la situació capdavantera de sa Pobla en un determinat tipus de cultiu, però no em redueixi els coneixements d'agricultura als del pla de sa Pobla. Record ara fa pocs dies un conat de polèmica sobre la inadequació que la Conselleria d'Agricultura dedicàs esforços al tema dels xips dels cans perquè això no era agricultura, era una qüestió d'animals domèstics. Bé, tots els pagesos que tenen ovelles i que perden a vegades desenes o cents de mils de pessetes per entrades de cans que els van a fer mal, els és molt útil que els cans estiguin, en pocs mesos, identificats de manera definitiva.

Jo voldria que sortíssim d'una visió excessivament localista dels problemes agrícoles perquè no (...) gens la solució amb mesures polítiques que han de ser d'aplicació a tota la comunitat, i ja he dit abans que han de ser molt flexibles, i la nostra concepció del banc de terres entenem que és una concepció sòlida, molt més completa que el document que vostè exhibeix, i que la prova de la inutilitat és que varen necessitar 16 anys per fer un document així de magre; perdoni, Sr. Font, però crec que en això coincidirem, encara que sigui a fora, que el nostre projecte és sensiblement millor que el que s'hagués pogut presentar amb anterioritat. Gràcies, Sr. President.

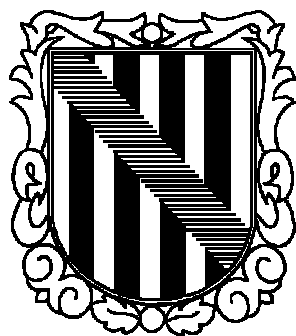
EL SR. PRESIDENT:

No..., no hi ha cas, Sr. Font. Hi ha hagut temps de rèpliques i contrarèpliques i, per tant, no hi cas a tenir la pregunta.

(Intervenció inoïble)

No hi ha cas, Sr. Font.

Hem d'agrair la presència del Sr. Conseller per haver estat avui aquí, en aquesta comissió, i a tots vostès. I una vegada esgotat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma